

Mavilerim Soluyor

– S.SAMYELİ · 07 Nisan 2014

****MAVİLERİM SOLUYOR****

Ufuklar kadar mavi olsa bile gözlerim
Gönlümün ecesini görüp vurulamadım
Leblerimde pas tuttu inci gibi sözlerim
Bir Leyla'nın gönlüne girip kurulamadım

Nice güzeller geldi geçti gönül kapımdan
Hiç birinde eser yok ruhumda ki yapımdan
Kimi altın, pırlanta kimi pay der tapumdan
Sünneti seniyyeyi verip sorulamadım

Gözlerimin mavisî kederlerde kayboldu
Ömrüm boş yere geçti hayallerim zay oldu
Aşka hasret bedenim günahlara pay oldu
Nefis denen düşmanı yerip yorulamadım

Oysa mavi, gönlümün göze vuran haliydi
Sevdama köle olmak ömrümün hayaliydi
Kader oyun oynuyor her halinden belliydi
Buldum ama Leyla'yı varıp sarılamadım

Öyle bir Leyla'ydı ki huyu meleklerle denk
Kaşı , gözü, endanı her birisi ayrı renk
Dedi; aşka gücüm yok kaderle aramda cenk
Boyun büktüm sözüne kırıp darılamadım

Alsaydı eğer beni gönül denen köşküne
Asırlar geçse bile doyamazdım meşkine
Böyle mahsun kalmazdım dönmezdim ki düşküne
Mecnun olsam Leylam'a erip yâr olamadım

Denizler kadar mavi olsa da neye yarar
Gözlerimden döktüğüm yaşlar ömrüme zarar
Sevdasız geçsin ömrüm budur artık son karar

Sevenler ordusuna girip yer bulamadım

S.SAMYELİ